

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 689/2016
08.06.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.М., због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Ј.А., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу посл. бр. 1К-1503/15 од 14.01.2016. године и пресуде Апелационог суда Крагујевцу посл. бр. Кж1 334/16 од 29.03.2016. године у седници већа одржаној дана 08.06.2016. године доне је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.М., адвоката Ј.А., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу посл. бр. 1К-1503/15 од 14.01.2016. године и пресуде Апелационог суда Крагујевцу посл. бр. Кж1 334/16 од 29.03.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу посл. бр. 1К-1503/15 од 14.01.2016. године окривљени С.М. оглашен је кривим због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. Кривичног законика и осуђен је на казну затвора у трајању од 1 (једне) године а обавезан је и на исплату судског паушала и трошкова поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу посл. бр. Кж1 334/16 од 29.03.2016. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног адвоката Ј.А. и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног С.М. адвокат Ј.А., због „погрешне примене закона на утврђено чињенично стање“ са предлогом да Врховни касациони суд преиначи и првостепену и одлуку донету по редовном правном леку „у корист окривљеног“.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 487. став 1. ЗКП, па је након разматрања списка предмета и навода захтева за заштиту законитости нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП-а прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено пре свега таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и апелационим судом.

По ставу Врховног касационог суда, одредбом члана 485. став 4. ЗКП-а, дакле, ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП-а може, преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП-а, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом. При том обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) подразумева не само формално означавање о којој повреди закона из члана 485. став 4. ЗКП се ради већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају бранилац окривљеног С.М. адв. Ј.А. навођењем да захтев подноси због „погрешне примене закона на утврђено чињенично стање“ иако формално не означава повреду закона због које подноси захтев у суштини указује на повреду одредбе члана 439. тачка 2) ЗКП због које је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено. Међутим, како бранилац постојање ове повреде образлаже навођењем да „суд није истовремено ценио све доказе већ само оне који су поткрепљивали судијско уверење о кривици осуђеног“, да је тиме повредио одредбе члана 16. и 419. ЗКП те да „кривицу окривљеног није утврдио на јасан, прецизан и темељан начин“, као и да „првостепени суд није дао образложење о свим изведеним доказима, без анализе и оцене њихове садржине“ тиме указује и на непотпуно и погрешно утврђено чињенично стање и на повреду одредбе члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП а због којих повреда закона, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, окривљеном и његовом браниоцу није дозвољено подношење захтева за заштиту законитости па је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Са свега изложеног, оценивши, из изнетих разлога, да је захтев за заштиту законитости недозвољен, Врховни касациони суд је, на основу одредби члана 30.

став 1. Закона о уређењу судова и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП („Службени гласник РС“, број 72/11 и 121/12), донео одлуку као изреци.

Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.